

пригърна го, и падна на врата му, и цѣ-
5 луна го; и плакаха. И дигна очитѣ си и
видѣ женитѣ и дѣцата, и рече: Какви
ти сж тѣзи? И той рече: Тѣ сж дѣцата
6 които Богъ дари на твоя рабъ. Тогазъ
пристѣпиха рабинитѣ, тѣ и дѣцата имъ,
7 и поклониха се. Така пристѣпиха и Лия
и дѣцата ѳ и поклониха се; и слѣдъ то-
ва пристѣпиха Иосифъ и Рахиль и по-
8 клониха се. И рече: Какъвъ ти е всич-
кий този пълкъ който срѣщнахъ? А той
рече: За да намѣря благодать прѣдъ го-
9 сподаря си. И рече Исавъ: Имамъ мно-
10 го, брате мой; имай ти своитѣ си. И ре-
че Яковъ: Не; но моля, ако съмъ намѣ-
рилъ благодать прѣдъ тебе, прими дара
ми отъ рѣцѣтъ ми; защото видѣхъ ли-
цето ти като че видѣхъ лице Божие, и
11 ти си се възблагодарилъ отъ мене. При-
ми, моля, благословието ми което ти е
принесено; защото ме помилва Богъ, и
12 имамъ всичко. И принуди го, и прие. И
рече: Да трѣгнемъ и да вървимъ; и азъ
13 ще вървя прѣдъ тебе. И рече му Яковъ:
Господарьтъ ми знае че дѣцата сж слаби,
и имамъ съ мене дойни овци и говеда;